

συμφωνοῦσι περὶ τῆς θέσεως τοῦ μουσείου, τῆς βιβλιοθήκης ἢ τοῦ ἀνακτόρου τῆς βασιλείσης Κλεοπάτρας.

Τοῦτο δὲ εἶναι ἔτι μᾶλλον παράδοξον ὅσον ὀλίγαι πόλεις ἔχουσιν ἰσχυρότερον κεχαργμένους τοὺς γεωγραφικούς αὐτῶν χαρακτῆρας. Ἄλλ' ἡ ἀρχαία Ἀλεξάνδρεια ἐξετείνετο περαιτέρω πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς ἐπὶ τῆς παραλίης, καὶ μεσημβρινοανατολικῶς εἰς μέρος ἔνθα εἶναι νῦν ἔρημος, ἐνῶ ἡ νεωτέρα πόλις καλύπτει ὀλίγον τι πλεόστον τοῦ χώρου τοῦ ἀρχαίου Ἐπτασταδίου.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ συνοικία εἶναι μεγαλητέρα ἐν οὐχὶ πολυπληθεστέρᾳ τῆς Ἀραβικῆς· πρὸ δὲ τῆς ἀρτίως συμβάσης ἐξόδου καὶ τοῦ βομβαρδισμοῦ, ἡ πόλις θὰ περιεῖχε περὶ τὰς 250 χιλιάδας κατοίκων, ἐξ ὧν ὀλιγώτεροι τοῦ ἡμίσεως θὰ ἦσαν ἰθαγενεῖς μουσουλμάνοι. Τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον παρείχεν ἀσχολίαν εἰς πλείστους ἐκ τούτων. Εἰσὶν ἡ ἦσαν ταραχοποιοί, θορυβώδεις, ἀρπακτικοὶ καὶ ἀκάθαρτοι, ἀλλὰ ἡγάπων τοὺς Φράγγους, ἰδίᾳ δὲ τοὺς Ἀγγλους, πρὸς οὓς ὤφειλον, ὡς καλῶς ἐγίνωσκον, τὴν συντήρησίν των. Ὁ περιηγητὴς σπανίως εἶχε νὰ παραπονεθῇ διὰ ἀπρεπῆ συμπεριφορὰν τῶν κατοίκων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πλὴν ἐνίοτε ἐκ τῶν στρατιωτῶν.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὠραία πόλις· οὐδεμίαν ὠραίαν οἰκοδομὴν περιλαμβάνει· καὶ τοὶ δὲ αἱ ὁδοὶ εἶναι εὐρεῖαι, αἱ οἰκίαι, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ, εἰσὶν ἀκκονίστοι. Ἐκ τῆς θαλάσσης δὲν ὑπάρχει θῆκα τῆς πόλεως. Πληθὺς ἀνεμομύλων ἐπὶ τῶν χθιμαλῶν ἀμμοθῶν λόφων καὶ ἡ ἐλώδης ἔκτασις τῆς Μαρεωτιδὸς λίμνης, παρὰ δὲ τὴν θάλασσαν πληθὺς καπνοδόχων ἐργοστασίων ἐπιφαίνονται πρῶτον. Εἴτα μεταξὺ τῶν καπνοδόχων καὶ τῶν ἀνεμομύλων βλέπει τις τὴν Στήλην τοῦ Πομπηίου. Ὅσον πλησιάζει τις οἱ χθιμαλοὶ σωροὶ κιτρίνης ἢ λευκῆς ἄμμου λαμβάνουσι τὴν ἐμπράνειαν ὀχρωμάτων, καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἐξωτερικοῦ λιμένος, τὸ μέγαρον τοῦ Μεξ παρέχει τὴν πρώτην ἐντύπωσιν τῆς νεωτέρας Αἰγύπτου. Ἀριστερᾷ τῷ εἰσερχομένῳ τὸν ἐσωτερικὸν λιμένα τὸ μέγαρον τοῦ Ῥασελτὶν ἐπιφαίνεται μὲ ποικιλίαν ἐξωστῶν καὶ σκιαδῶν. Αὕτη εἶναι ἡ δυτικὴ ἄκρη τῆς προτέρας νήσου τοῦ Φάρου. Ἐν τῇ ἀνατολικῇ αὐτῆς ἄκρᾳ εἶναι ὁ φάρος, ἀπὸ δὲ τοῦ καταστρώματος ἀτμοπλοίου εἶναι εὐκὸλον νὰ ἴδῃ τις ὅτι ἡ νῆσος εἶναι νῦν χερσόνησος, ὅτι δὲ ἐπὶ τοῦ συνδέοντος αὐτὴν ἰσθμοῦ, τοῦ ἀρχαίου Ἐπτασταδίου, κείται ἡ νεωτέρα πόλις. Αἱ οἰκίαι χωρίζουσι τοὺς δύο λιμένας, ἀμρότεροι τῶν ὁποίων ὑφίστανται ἔτι ἀλλὰ γίνεται μόνον χρῆσις τοῦ δυτικοῦ μετὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ τῶν ἀποβαθρῶν. Ὁ λιμὴν τῶντι καὶ τοὶ καλὸς ἡδύνατο μεγάλως νὰ βελτιωθῇ ἀλλ' ἡ ζηλοτυπία κυβερνητῶν ὡς ὁ Ἀραβὴ πάντοτε ἐμπόδισαν τὴν διάνοϊξιν καλλιτέρων εἰσόδων τῆς τοῦ Βογάζ περὶ οὗ τσαῦτα ἡκούσαμεν ἐσχάτως. Ἡ καλλιτέρα θῆκα τῆς Ἀλεξανδρείας εἶναι ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας· ὀλίγα μίλια ἐξωθεν.

Οἱ ἰθαγενεῖς κάτοικοι τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ πολ-

λὰ ἔτη θὰ κλαίωσι τὴν ὑπόταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν Ἀραβὴ, οὐδεμίαν εἶχον ἐπιτοπίαν βιομηχανίαν πλὴν τὴν τοῦ ὑπηρετεῖν τοὺς Εὐρωπαίους. Δι' αὐτοὺς οἱ μικροὶ λαχανόκηποι κατὰ μῆκος τῆς διόρυγος Μαχμουτιῆ ὑπῆρχον. Δι' αὐτοὺς στρατὸς ἀμαζηλατῶν, λεμβούχων καὶ ἀχθοφόρων, λούστρων καὶ σαρωτῶν τῶν μαγαζείων, ἐνήργουν τὰ διάφορα ταῦτα ἔργα. Πάντα ταῦτα τὰ ἔργα νῦν ἐμποδίσθησαν, δὲν ὑπάρχει γεωργία ἢ ἐμπορία τοῦ τόπου, οὐδὲν ὁ ἄραψ δύναται νὰ πράξῃ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὅταν οἱ παρέχοντες αὐτῷ ἔργασίαν ἀποσυρῶσιν. Εἶναι δὲ ζήτημα πότε καὶ ἐάν οὗτοι ἐπιστρέψωσιν. Ἐν τούτοις πρέπει οὗτος νὰ ζήσῃ, ἢ ἄλλως νὰ ἀποθάνῃ. Ἡ πόλις ἐρημώθη. Τὴν ἀποχώρησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς συνοικίας πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ τῆς Ἀραβικῆς. Οἱ λαλοῦντες περὶ Αἰγύπτου διὰ τοὺς Αἰγυπτίους θέλουσι χαρῇ διὰ τὴν ἐρήμωσιν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀλλ' ὁ κόσμος ἐν γένει οὐδόλως θέλει συμμερισθῇ τὰς ιδέας αὐτῶν. Δὲν εἶναι μυστήριον ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἡ Ἀλεξάνδρεια εἶναι στάσιμος. Οἱ Ἀλεξανδρινοὶ πρὸ πολλοῦ καὶ δικαίως ἐφοβήθησαν τὸ Πόρτ Σαῖδ ὡς ἐφάμιλλον προσωρισμένον νὰ τοὺς γυμνώσῃ καθ' ὅλοκληρίαν. Ἡ Ἀλεξάνδρεια κειμένη ἐπὶ ἀρχαίας θέσεως καὶ ἔχουσα ἀρχαίαν ἀραβικὴν πόλιν ἐν τῇ μέσῳ αὐτῆς, εἶναι ἥττον ὑγιεινὴ τοῦ Πόρτ Σαῖδ. Ἐὰν ἡ Ἀλεξάνδρεια ἀναλάβῃ ποτὲ πρέπει νὰ καταβάλῃ προσπάθειαν ὅπως ἐφελκύσῃ τὸ ἐμπόριον. Ἡ εἴσοδος τοῦ λιμένος πρέπει νὰ ἐκδοθῇ καλὸν ξενοδοχεῖον πρέπει νὰ ἰδρυθῇ, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὡς ἄνθρωπος ἀναλαμβάνων ἐκ κινδυνώδους ἀσθενείας, ἡ Ἀλεξάνδρεια πρέπει νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ μετασχηματισθῇ, νὰ εὐκολύνῃ τὴν κίνησιν καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν οὐδὲν πράττοντα Τοῦρκον διοικητὴν αὐτῆς δι' ἐπιτροπῆς ἥτις νὰ ἦναι οὐ μόνον ἱκανὴ ἀλλὰ καὶ νὰ θέλῃ νὰ βελτιώσῃ τὴν πόλιν καὶ τὸν λιμένα.

Εἰς τῶν πρεσβυτέρων ἀδελφῶν τοῦ διασῆμου καὶ δημοφιλῆς Ἰεροκλήρου τῆς Ἀγγλίας Moody, ὅστις ἔδει νὰ ἦ τὸ πρῶτον στήριγμα τῆς οἰκογενείας, ἐγένετο ἀτίθασσος καὶ κακότροπος, ἐπὶ τέλους δὲ αἰφνῆδιδως ἐγένετο ἄφαντος. Ἐπὶ ἔτη οὐδεμίᾳ εἰδησις περὶ τοῦ ἀπολεσθέντος ἤρχετο εἰς τὴν χίραν μητέρα του, ἐφαίνετο ἐνίοτε ὅτι ἡ καρδιά αὐτῆς θὰ ἐρηγνύετο δι' αὐτόν. α"Ω ἐὰν ἡδύναμην μόνον νὰ μάθω ὅτι ἀπέθανεν, θὰ ἦτο καλλίτερον. Ἰσως εἶναι ἀσθενὴς καὶ ἐν ἐνδείᾳ· ἴσως περιῆλθεν εἰς συναναστροφὴν κακῶν ἀνθρώπων, οἵτινες θέλουσιν τὸν καταντήσῃ ὡς ἐκυτούς.» Ἡ οἰκογένεια αὐτῆς ἐκάθητο περὶ τὴν πυρὰν καὶ ἤκουε διηγήσεις παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Τί ἐπραττε, τί ἔλεγε, πῶς ἐφαίνετο, πῶς ἦτο εὐγενὴς πρὸς φίλον του καὶ ἔχασε μεγάλῃν ποσότητα χρημάτων δι' αὐτόν, καὶ οὕτω ἡ μικρὰ αὐτῶν οἰκία εἶχεν ὑποθηκευθῇ, καὶ ἦσαν πτωχοί. Ἀλλ' ἐὰν κατὰ τύχην ὠμίλει τις περὶ τοῦ ἀπόντος ἀδελφοῦ, βαθεῖα σιωπὴ ἐπηκολούθει καὶ δάκρυα ἐχύνοντο παρὰ τῆς μητρὸς καὶ ὅλοι ἀπεσύροντο εἰς τὴν κλίνην διότι τὸ ὄνομα

ἐκεῖνο ἦτο ὡς ξίφος βυθιζόμενον ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς μητρός. Τὴν ἐπομένῃν πρωΐαν τοῦ ἐστελλεν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἐν καὶ ἤμιντο μίλιον μακρὸν νὰ ἐρωτήσωσι περὶ ἐπιστολῆς· ἀλλ' οὐδεμία ἐπιστολὴ ἤρχετο. Ὅταν ἡ μήτηρ τοῦ *Moody* ἐγέγρασεν, καὶ ἡ κόμῃ της ἐλευκάνθη ἐν ἀπόγευμα κατὰ τὸ θέρους ὑψηλός, μελαγχροινὸς ἀνὴρ, μετὰ πυκνῆς μαύρης γενειάδος, ἐφάνη διερχόμενος τὴν πύλν. Προέβη μέχρι τῆς ἐσωτερικῆς θύρας ἣν ἀνοίξας ἔστη καὶ εἶδεν ἐντὸς μετ' ἀδημονίας, ὡσανεὶ ἐστάλη μὴ δὲν εὕρῃ τὸ πρόσω-

λέων ἐκείνων τὰ ὅποια προσπυχήθησαν δι' αὐτὸν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, τὴν γλυκεῖαν διαβεβαίωσιν ὅτι ἔτυχε συγχωρήσεως.

«Οὐχί, οὐχί», εἶπεν ἐκεῖνος, «δὲν δύναμαι νὰ εἰσέλθω ἐωσοῦ ἡ μήτηρ μου μὲ συγχωρήσῃ».

Κλαίουσα ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ λησμονοῦσα πᾶσαν τὴν λύπην τὴν ὁποίαν τῇ ἐπροξένησεν ἐν τῇ χαρᾷ αὐτῆς, τὸν ἐσυγχώρησε διότι τὸ ἐζήτησε, καὶ διότι τὸν ἠγάπα.

«Οὗτος εἶναι ἀκριβῶς ὁ τρόπος» εἶπεν ὁ κ. *Moody*

πον τὸ ὅποιον ἐζήτηι. Ἡ χήρα ἦλθεν εἰς τὴν θύραν καὶ εἶπεν εἰς τὸν ξένον νὰ εἰσέλθῃ. Οἱ ὀφθαλμοὶ οἵτινες ἐφύλαττον ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τὴν ἔλευσίν του δὲν τὸν ἐγνώριζον νῦν. Ἦτο παῖς ὅτε ἔφυγεν ἔτη ὀλόκληρα σκληραγωγίας καὶ ἐκθέσεως εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὰς καταιγίδας τὸν κατέστησαν ξένον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μητέρα του.

«Δὲν εἰσέρχεσαι,» εἶπεν αὐτῇ, μὲ τὸν συνήθη αὐτῇ προσήνῃ καὶ ἀγαθὸν τρόπον.

Ὁ ξένος οὔτε ἐκινεῖτο οὔτε ἐλάλει. Ἔστη ἐκεῖ ταπεινῶς καὶ ἐν μετάνοιᾳ, ἐνώπιον ἐκείνης τῆς ὁποίας τὴν ἀγάπην παρείδεν, καὶ τῆς ὁποίας τὴν καρδίαν κατελύπησεν, καὶ ἐπειδὴ τὸ αἶσθημα τῆς ἀγνωμοσύνης τὸν κατεβάρυνεν, θαλερὰ δάκρυα ἤρξαντο καταρρέοντα ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Ἐκ τῶν δακρύων ἐκείνων ἡ μήτηρ ἀνεγνώρισε τὸν υἱὸν αὐτῆς. Εἶχεν ἔλθει ἐπὶ τέλους. Δὲν διέρχετο ὅμως τὸν οὐδὸν πρὶν ἢ ὁμολογήσῃ τὴν ἁμαρτίαν του καὶ ἀκούσῃ παρὰ τῶν χει-

ὄστις πολλάκις διηγείται τὸ συμβάν εἰς τὸ πολυάριθμον αὐτοῦ ἀκροατήριον, «οὗτος εἶναι ὁ τρόπος καθ' ἃν ὁ Θεὸς συγχωρεῖ πάντας τοὺς ἀνοήτους υἱοὺς οἵτινες ἐπανέρχονται εἰς Αὐτόν. Νομίζετε ὅτι ἡ μήτηρ ἐκράτησε τὸν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀπολεσθέντα υἱὸν της ἐκτὸς τῆς θύρας ἐωσοῦ οὗτος ποιήσῃ μακρὰς ἀπολογίας καὶ μετάνοιās καὶ προσευχάς; Οὐδαμῶς. Τὸν ἐλάβεν εἰς τὴν καρδίαν της ἀμέσως. Τὸν εἰσήγαγεν ἀμέσως. Τῷ ἐσυγχώρησε τὰ πάντα, καὶ ἐγά-

ρη διὰ τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ πλείοτερον ἢ δι' ὅλα τὰ ἄλλα αὐτῆς τέκνα. Ἀπολογῶς ἦν καὶ εὐρέθη !»

Χάριν τῶν ἀναγνωτῶν ἡμῶν ἀναδημοσιεύομεν ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου Τεωφίκ πασᾶ ὅστις ἀνῆλθεν εἰς τὸν ἀντιβασικὸν θρόνον, μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῇ 14 αὐγ. 1879. Ὀλίγον χρόνον ἐζήσεν ἐν ἡσυχίᾳ ἀπολαύσει τοῦ ἀξιώματος· νῦν δὲ διατελεῖ ἐν δυσχαί-

Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

Τὸ μέγα τοπαρχικὸν συμβούλιον τῆς Ζούγ ἐν Ἐλβετίᾳ ἀποκατέστησε τὴν καταργηθεῖσαν θανατικὴν ποινήν· πιστεύεται δὲ ὅτι ἐν τῇ Τοπαρχίᾳ τῆς Ζουρίχης ἀποκατασταθῆσεται ἡ ποινὴ αὕτη ἐνεκα τοῦ πλήθους καὶ τῆς δεινότητος τῶν διαπραττομένων ἐγκλημάτων. Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβερνήσις ἐζήτησε παρὰ τῶν βουλῶν τὴν ἀποκατάστασιν

Ο Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.

ρείαις τοιαύταις ἀπὸ τῶν ὀφκῶν οὐδεὶς γινώσκει πῶς θὰ δυνήθῃ νὰ ἐξέλθῃ, ὑποβλεπόμενος ὑπὸ τοῦ ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ καὶ ἀμνηχανῶν πῶς νὰ συμβιβάσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Εὐρωπαίων, διατελεῖ ἐν δυσκολίᾳ ἀφ' ἧς μόνη ἡ ταχεία διευθέτησις τῶν ἐν Αἰγύπτῳ πραγμάτων δύναται νὰ τὸν ἐξαγάγῃ.

τῆς διὰ τοῦ κύφωτος τιμωρίας κατὰ τῶν ἀτόμων ἐκείνων ὅσα μεθ' ὧν τὰς προόδους τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν ἐξημέρωσιν τῶν ἡθῶν φέρονται θηριωδῶς πρὸς τὰς γυναῖκας. Ἀλλαχὺ ζητεῖται ἡ κατάργησις τοῦ ὀρκωτικοῦ συστήματος καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῶν συντεχνιῶν. Πάντα ταῦτα ἐμφαίνουσιν ὅτι ὁ ἐπόμενος εἰκοστὸς αἰὼν θὰ δεχθῇ μετ' ἐπιφυλάξεως καὶ ὑπὸ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς τὴν κληρονομίαν τοῦ 19